

Art igjen, før den lovgivende Magt har besluttet over Sagen. Jeg forstod den ærede Finantsminister saaledes, at indtil en saadan Lov kommer, vil man holde sig til de Regler, der tidligere have været fulgte ved Afslutningen af Regnskabet, og det er tilstrækkeligt for mig.

Ansvar: Det, som den ærede Rigsdagsmand for Høstet Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) i dette Dieblik forlangte, er noget ganske andet end det, vi see i det Lovforslag, der nu foreligger. Det, som han forlangte, er ikke det, Regjeringen har forelagt os; det, Regjeringen har forelagt os, er en Kasseafslutning, og det, vi bevilge, bevilge vi i god Tro til, at de Dplysninger, vi have faaet, ere rigtige, men vi indlade os aldeles ikke paa at undersøge de Summer, vi her bevilge, paa samme Maade, som vi undersøge, naar vi ibrigt sidde i Finantsudvalget og undersøge Finantsloven. Vi faae her en Dplysning fra Regjeringen, der siger: at der i Finantsaarets Løb ikke er udbetalt paa Conto N. N. saa og saa mange Hundrede Rigsdaler; der begjæres altsaa et noget mindre Beløb end det ved Finantsloven bevilgede; men vi kunne end ikke see, om dette Beløb begjæres til at saldere Krav, der ere opstaaede i den Finantslovens Udløb; eller om det maaffee bruges til at saldere Krav, der vel ere opstaaede i Overensstemmelse med Finantslovens Mand, men dog først efter Finantsaarets Udløb.

Tscherning: Det jeg for mit Vedkommende bevilger her, er det, som er nødvendigt for at faae Kasserne i Orden, bringe det derhen til, at der ingen Vanskelighed er for at opstille et Regnskab, hvorpaa der findes Bevillingsparagraffer eller Henvisninger til Finantsloven eller Tillægsbevillinger for de Gjensstande, som ere berettigede til at findes der, det angaaer denne Sag og for denne Gang. Men det, som jeg haaber maa komme ud af dette „Experiment“, som man siger, der aldeles ikke er andet end at haandhave Finantslovens Ret, maa i Tiden være det, at der idetmindste er een Dag i Aaret, svarende til Finantsloven, altsaa inden Finantsaarets Udløb, hvor de ansvarlige Ministre ere sig bevidste, i hvilket Forhold de staae til de Personer, med hvem de

have contraheret om Udførelse af Arbejder. Det er os bevidst og vi have haardt maattet bøde derfor, at Ministrene undertiden have stlydt Snesse Tusinder Rigsdaler bort paa saadanne Foretagender ud over det, som dertil var bevilget, uden at de have vidst det Mindste derom, og dette kunne vi komme til at forhindre, naar vi holde fast paa, at enhver Minister, idetmindste een Dag i Finantsaaret, nemlig den 31te Marts, skal vide, hvorledes han sidder i det med de Penge, han har at forvalte for Statskassen, og med den Myndighed, der i saa Henseende er givet ham; — det er Hovedsagen; at bringe Orden ind i Kasseforvaltningen er langt lettere. Den Vej, der hidtil er fulgt, er en saadan, hvorigjennem vi ere komne til at betale mange Udgifter, som have thyget ligesaa svært paa Ministrene som paa os. Det, som her er forsøgt, kan see, det har aldeles ingen Vanskelighed, og har ikke det Mindste med en Regnskabslov at gjøre.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke forstod den næstsidste ærede Taler, naar han talte om Udgifter, der vel vare udrede i Henhold til Finantslovens „Mand“, men som ikke vedrørte det Finantsaar, for hvilket de ere opførte. Det er en Selvfølge, at alle de Udgifter, som her ere optagne som vedrørende Finantsaaret 1860—61, ogsaa vedkomme det.

Ansvar: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Ansvar: Jeg takker den ærede Minister for den Dplysning, han gav; det er naturligt, at de her omhandlede Udgifter vedkomme Finantsaaret 1860—61, men Spørgsmaalet er, om de Handlinger, som disse Summer skulle honorere, ligge før eller efter den 31te Marts.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det er en Selvfølge, at de ligge før den 31te Marts.